

lovindu-mă de noapte

George Ioniță

ascult cum trece timpul
acum când ochii mei
același întuneric văd
ascuns sub pleoapele lăsate
a dispărut pământul
nici cer nu e
de care luna să se agațe
nici candelabre-n care stelele să ardă
doar vântu-aruncă ploaia
și stropii se preling pe geam
desprinse de pe ramuri
frunzele foșnesc în șoapte
iar eu atârâ ca un pendul
lovindu-mă de noapte ...